

Walka z terroryzmem

Włochy. — Przed kilku tygodniami ujęto dwa osobniki, którzy dokonali napadu na kadłub samolotów w Hénin (Nord). Obecnie udało się wykryć jeszcze dwu uczestników tego zamachu.

Podczas dochodzeń, prowadzonych w związku z licznymi aktami sabotażu oraz napadami wykonanymi przez terrorystów w okręgu Gevrey-Chambertin — żandarmerii udało się aresztować dwu uzbrojonych rowerzystów, którzy

przewozili pewną ilość materiałów wybuchowych, przeznaczonych na nowe zamachy.

Koko Anney ujęto 8 sprawców zamachów na linie kolejowe. Dalsze obawy są w toku.

Finlandia

Berlin. — W tut. kołach politycznych śledzi się z uwagą i spokojem bieg wydarzeń, zapoczątkowanych wystąpieniem Amerykanów, pragnących, by Finlandia zawarła odrębny pokój z Sowietami. Stwierdzono w tychże kołach, że w Sztokholmie przebywa kilka osobistości politycznych, spośród których wymienić należy p. Paasikivi, b. posła Finlandii w Moskwie oraz p. Erikko, b.

JAN BUDZYŃSKI.

Teatr i jego znaczenie

VIII.

(Ciąg dalszy)

WARSZAWA

Stolica już za panowania Stanisława Augusta wykazywała predykcje teatralne, idąc za przykładem króla, który wychowywał na kulturze francuskiej był w przedstawieniach teatralnych a m. in. i na premierze komedii J. U. Niemcewicza „Powrót Posta” — satyry politycznej Sejm Odrodzenia.

Jeszcze August II buduje teatr przy ul. Królewskiej; August III utrzymuje stałą operę (też w Warszawie, niemieckiej, francuskiej); ks. Sułkowski uzyskuje przywilej prowadzenia widowisk. Teatr Narodowy gra w Pałacu Radziwiłłowskim, następnie w gmachu na Placu Krasnych. W latach 1827 — 29 Rząd Królestwa Polskiego zakazuje budynki teatralne i otwiera Teatr Rozmaitości w Śal Tow. Dobroczynnego przy Krak. Przedmieściu. Tuż przed Powstaniem listopadowym Teatr Narodowy przechodzi okres przesilenia i wkrótce po Powstaniu zostaje przeniesiony do Teatru Wielkiego. Upadek Królestwa Polskiego kinde swoje znanie na warszawskie teatry, które nazwano Teatrami Rządowymi (Teatr Wielki — Plac Teatralny — Opera; Teatr Rozmaitości — przy ulicy Wierzbowej; Teatr Nowości — w pasażu przy Długiej — Operetka). Wówczas to konkurencyjne teatryki prywatne zaczęły zakładać t. zw. Teatry Ogródkowe (na wolnym powietrzu) jak: Renesans, Eldorado, Alhambra, Wodewil i inne.

Z końcem XIX-go stulecia grano Zapolską, Bańkowską, Biliznicką, Rapackiego, Dumasa, Ibsena, Hauptmanna; z kolei na sceny warszawskie wchodzi Słowacki, Fryderyk Schiller oraz przekłady z niemieckiego.

Około roku 1910 Arnold Szyffman zgromadza mecenasów sztuki — finansistów w Towarzystwo Akcyjne i buduje Teatr Polski przy ul. Obórznej z nowoczesnymi urządzeniami i sceną rotacyjną. W Polsce Niepodległej — po spaleniu się Teatru Rozmaitości za dyrekcji Żelwerowicza, wzniesiono na tym miejscu, piękny, wtwornie urządzone choć ciasny, nowoczesnie wyposażony również ze sceną rotacyjną — Gmach

Teatru Narodowego. Na otwarcie wybrano „Mazepę” Słowackiego z Juliuszem Osterwą w roli tytułowej; — Józef Węgrzyn — Zbigniew; Mieczysław Frenkiel — Wojewoda; Kazimierz Kamiński — Król; Janina Romanówna — Amelia.

Już w Teatrze Polskim po wybudowaniu, a od powstania Niepodległego Państwa Polskiego i w innych teatrach zasadniczym postulatem jest równomierność a budość o wszelkie składowe części widowiska; poziom w teatrach podnosi się niepomiernie, a dążność do jednolitego opanowania stylu w całym przedstawieniu jest bezwzględna. Szkole Dramatyczną objął dyr. Jan Lorentowicz.

Teatr Wielki — Opera ma jeszcze dobre przedstawienia przy dyrektorze Emilu Młynarskim; dyr. chóru Nino Polzineti; reżyser Poplawski; baletmistrz Piotr Zajlich; wśród śpiewaków są jeszcze takie nazwiska: Korolewicz — Wajdowa, Gólkowska, Lewicka, Werwińska, Dobosz, Gruszczynski, Dygas, Orda, Mossoczy, Frenzyl.

Teatr Narodowy — gromadzi tuż starszej generacji aktorów: Chmieliński, Bednarczyk, Solski, Kolarbiński, Roland, Szymański Jan, Frenkiel, Węgrzyn, Kamiński; — każdy z tych artystów przedstawiał własną pełną indywidualność — każdy z nich miał swoją koncepcję — i reżyser dobrze się namęczył zanim doznał ich wszystkich w jednej sztuce do wspólnego mianownika, a gdy między te „asy” wszedł reżyser młodszy musiał zrezygnować albo ze swoich zamysłów albo z reżyserii. Teatr Narodowy grał jedynie swoimi aktorami — tylko Reduta miała ten przywilej, iż otrzymywała na występy w objazdach sceny Teatru Narodowego.

(Ciąg dalszy na str. 2-giej)

JUTRO dokończenie:

Teatr i jego znaczenie

VIII.

W ETIOPII

Washyngton. — Wkrótce uda się do Etiopii komisja rzeczoznawców technicznych i rolnych USA, by opracować na miejscu plany wykorzystania bogactw naturalnych tego kraju, a zwłaszcza surowców przemysłowych i produktów rolnych wszelkiego rodzaju.

a Sowiety

ministra spraw zagranicznych.

— Biuro prasowe poselstwa fińskiego w Sztokholmie zaprzecza kategorię wiadomości ogłoszonej przez Associated Press, a następnie przez Reutersa, dotyczącej rzekomego spotkania między p. Paasikivi a p. Kollataj, ambasadorką Sowieków w Szwecji.

APROWIZACJA LYONU

Lyon. — Od 15 bm. rozpoczyna się przydział margaryny po 50 gr. na spożywcze, za 6 znaczków po 5 gr. (Nr. 11 do 16) oraz za dwa znaczki po 10 gr. (Nr. 5 i 8).

Przydział oliwy zapowiedziano na najbliższe dni.

Przybyły nowe transporty świeżej ryby.

Od 16 bm. przydział czekolady i miódów cukierniczych dla dzieci i wrozbów dla luty br., a odrębne znaczki DK I i DH zachowują swą wartość do 8 marca br.

Niemieckie komunikaty wojenne

Berlin, 15. 2. — Koło Krzywego Rogu, Czerkas, Zaskowska i Witebska nie pomiędzy jeziorami Ilmen i Peipus, jak i w okręgu Narwy wojska niemieckie odparły ostre uderzenia znacznych sił przeciwnika, którego próby lądowania nad Narwą zniweczono i zadano znaczne straty, topiąc m. in. dwie kanonierki oraz szereg barek i łodzi desantowych. Na skrajnej północy samoloty Rzeszy atakowały dalej linie komunikacyjne wroga, a na drodze do Murmańska uszkodzono trzy pociągi. Od 8 do 14 bm. zniszczono razem na froncie wschodnim 206 samolotów, kosztem 27 własnych.

W Italii nie było większych walk Koło Nettuno, poza działalnością oddziałów lotniczych i wyładowanych po obu stronach. Dalekośne działa ostrzeliwały port w Nettuno; zmusiły do odwrotu dwa kontrtorpedowce. Wzniesiono pożary w składach ropy i broni. A-takowano z powodzeniem port w Anzio, niszcząc kilka składów oraz zmuszając do milczenia jedną z baterii koło Aprilia. Na skutek poniesionych poprzednio ciężkich strat — nieprzyjaciel nie ponawiał uderzeń. Rankiem 15 bm. samoloty nieprzyjacielskie atakowały h-

Zagadnienia polskie

Washyngton. — „New-York Herald Tribune” ogłosił artykuł p. Sumner Welles, zawierający dokładne omówienie zatargu polsko-sowieckiego, zmagając, że należałoby zatarg ten rozstrzygnąć w jak najbliższej przyszłości.

Berlin. — W tut. kołach młodych twierdzą, że ostatni akt „Prawdy” na emigracyjny rząd polski, oraz komen-

NEAPOL. — Zakazano wydawania monarchistycznego tygodnika włoskiego „Unione”.

WIARUS POLSKI

QUOTIDIEN POLONAIS

17

CZWARTEK — JEUDI
FEVRIER — LUTY

1944

— REDACCIÓN — REDAKCJA —
ADMINISTRACIÓN — ADMINISTRACJA
46, Rue de la Charité — LYON

Tel. : Pańskie 97-30 G. Postal : Lyon 928-06

Abonnement-Abonnement : 1 20k. 3 25k.

Dr. S. NAWROCKI

PREX - CENA : 1 fr.

Dziś w naszym: Patrycjuszom

Jutro: Szymona

Rok 55^{ty} Année.

Nr. 40

W Italii

Rzym. — Lotnictwo anglo-amerykańskie bombardowało znów Wieczne Miasto, zrzucając bomby na dzielnicę mieszkalną. Lotnicy ostrzelali tłum z małej wysokości. W wyniku nalotu nie zanołowano wielu rannych.

Prasa włoska informuje, że ostatnie bombardowanie miasta Rimini, na Adriatyku, odznaczało się niezwykłą gwałtownością.

Radio watykańskie ogłosiło następujący protest:

„Władze Castel-Gandolfo, letniej rezydencji Ojca Św. podają do wiadomości, że rozpoczęła się ewakuacja uchodź-

ców, którzy ukryli się tu dzięki dobroci Papieża, po lądowaniu nieprzyjacielskim. Przeszło 10.000 tych uchodźców znajduje się jeszcze w tej miejscowości. W związku z powyższym, jakakolwiek akcja wojenna przeciwko Castel-Gandolfo stanowiłaby nie tylko zamach na prawa eksterytorialności, z jakich korzysta sta wymieniona miejscowość, lecz dotknęłaby jednocześnie tysiące bezbronných wieśniaków, kobiet i dzieci.

Londyński korespondent dziennika „Journal de Genève” zastanawia się, czy operacje we Włoszech i ogłaszanie pewnych wydarzeń natury wojskowej nie zdają się potwierdzać przypuszczeń, szerzących się nagminnie w N. Brytanii, co do przesadnej ostrożności i konserwatywności koncepcji wysokiego dowódcy. Dziennik szwajcarski sądzi, że p. Churchill odpowie na szereg pytań w tej materii, jakie zostaną mu postawione w dniu wygłoszenia przezeń spodziewanej deklaracji w Izbie Gmin.

NALOTY NA PAS-DE-CALAIS
Paryż. — Lotnictwo anglo-amerykańskie obrzuciło bombami dwie miejscowości w dep. Pas-de-Calais, gdzie zniszczono wiele domów. Liczba ofiar wyniosła według dotychczasowych obliczeń 30 zabitych i 1000 rannych.

Innego dnia Anglo-Amerykanie atakowali dwukrotnie miejscowości położone w pobliżu jednego z miast dep. La Manche, zabijając 8 osób, a raniąc 11.

W Turcji

Ankara. — Brytyjska misja wojskowa, na czele której stoją gen. Lindsell i Baylon, a która przebywała od pewnego czasu w Ankarze, opuściła nagle w dniu 4 lutego stolicę Turcji, powracając do Londynu. W miarodajnych kołach tureckich sądzią, że wyjazd misji brytyjskiej spowodowany został niez-

dowalającymi wynikami rokowań w sprawie dostaw materiału wojennego, Anglii — jak krąży pogłoski — chcieli dostarczyć Turcji starej broni, podczas gdy Turcy uważali, że takie rozwiązanie sprawy nie odpowiada treści umów, zawartych na konferencjach w Adanie i Kairze.

Informacyjna agencja sowiecka zaprzecza pogłoskom ogłoszonym w jednym z dzienników nowojorskich przez p. Tabouis, która twierdzi, że turecki minister spraw zagranicznych i ambasador sowiecki prowadzą rokowania dotyczące umiędzynarodowienia Cieśnin, o raz przyszłości Grecji i Bułgarii — kończy „Le Petit Mareillais”.

P. von Papeń, ambasador niemiecki w Turcji, objął dłuższą rozmowę z p. Menemendżogiu, ministrem spraw zagranicznych Turcji. Była to pierwsza rozmowa tego rodzaju po powrocie p. von Papeña z urlopu wypoczynkowego.

PRACOWNIK EUROPEJSKI

BUDUJE POKÓJ

W kilku wierszach

BOGOTA. — Reprezentacja sowiecka w Bolliwii ma oddać liczy 34 członków oficjalnych.

BESANCON. — Stracono terrorystę za udział w zamachach w Valentigney, Montbellard i Beaulieu.

CHAMONIX. — Ze względu na okoliczności — akademickie mistrzostwa narciarskie nie odbędą się w r. 1944.

VICHY. — Wszelkie akty kupna nieruchomości, wartości ponad 200.000 fr., dokonane od 1. 9. 1939 r. — winny być zgłoszone przed 1. 4. 1944 r.

SZTOKHOLM. — Flotylla szwedzka, żeglująca na rzecz Międzynar. Czerwonego Krzyża, ma się powiększyć o 4 statki (razem będzie 16 jednostek).

VICHY. — Wprowadzono liczne zmiany w obszarze placówek dyplomatycznych i konsularnych Francji.

TOKIO. — Wkrótce ma być tu wyświetlony film z uwolnienia p. Mussoliniego z Gran-Sasso.

SZTOKHOLM. — Ambasador Wielkiej Brytanii w Szwecji otrzymał zlecenie wyrażenia ubolewania rządu angielskiego w związku z pomyłkowym bombardowaniem szwedzkiego statku szpitalnego „Viri” w jednym z portów greckich.

ARRAS. — Kilka tysięcy ewakuowanych z dep. Pas-de-Calais uda się do dep. Nièvre.

PARYŻ. — Zapowiedziano rejestrację wszelkich wozów i wózków elektrycznych, posiadanych przez tut. fabryki i t. p.

LYON. — Nieznany człowiek został rozjechany wieczorem przez tramwaj na Route de Crémieu.

LIŻBONA. — Prof. Salazar przyjął na dłuższym posuchaniu ambasadora Rzeszy.

TREIGNAC. — Za zranienie 3 żandarmerii stracono, na mocy sądu polowego, dwu terrorystów: Chabanier i Aleksandrowa.

BUENOS-AIRES. — W zniszczonym przez trzęsienie ziemi mieście San Juan odczuwano nowe wstrząsy podziemne.

LYON. — W grudniu w tut. okręgu spisano 543 protokoły aprowizacyjne i wyznaczono razem przeszło 7 milionów fr. kar pieniężnych oraz zamknięto 74 sklepy i internowano 21 osób.

LYON. — Trzech uzbrojonych osobników ogabrio sklep tytoniowy przy ul. Vaubecour, zabierając 4 kg. tytoniu, wiele papierosów, zapatek i t. p.

TULLE. — Merostwo ogłasza apel do tut. mieszkańców w związku z przybyciem pierwszych transportów uciekinierów z południowych departamentów,

LYON. — Dokonano dwu zuchwałych napadów na składki benzyny przy ul. Cullattes i w Villeurbanne oraz zabrano znacznie ilość paliwa i smarów samochodowych.

ALGER. — B. deputowany P. Grenier zapewnił, iż „po zwycięstwie demokracji inne partie nie odbudują Francji bez pomocy komunistów”.

LIŻBONA. — Zapowiedziano reformę konstytucji portugalskiej „ze względu na zasadę przemiany politycznej”.

GIBRALTAR. — Około 60 statków sojusznicznych i kilka okrętów wojennych przybyło do tut. portu.

BAZYLA. — Piętna szwajcarski twierdzi, iż „na skutek przeskoków technicznych ze strony sowieckiej nie można było dotąd nawiązać komunikacji telefonicznej Londyn — Moskwa”.

SZTOKHOLM. — Na szwedzkim mieście Harapande rzucono bomby, które się okazały pochodzenia sowieckiego.

DRAGUIGNAN. — Za zamordowanie w celach rabunkowych p. Garola w r. 1936 — R. Leboucy został skazany na 5 lat więzienia, a jego współzincza S. Leboucher na 8 lat.

PARYŻ. — W artykule p. t. „W obronie cywilizacji pracy” p. Chassinie, Komisarz gen. do spraw Pracy i Robotniczy, stwierdza, iż „robotnicy francuscy w Rzeszy cieszą się powszechnym uznaniem za pracowitość”.

SANTIAGO DE CHILE. — Pożary lasów objęły tysiące km. kw., a liczba ofiar przekracza 200 osób.

NOWY JORK. — P. Stephen Hopkins (syn dyrektora dostaw wojennych USA) zginął w walce na wyspach Marshall.

LONDYN. — P. Eden zapowiedział szczegółową kontrolę dochodów polityków Wielkiej Brytanii.

OSLO. — Miasto Kirkenes zostało odciętym od świata na trzy miesiące na skutek stwierdzenia epidemii gorączki paratyfuszowej, która spowodowała śmierć 257 osób.

PERIGUEUX. — W Thénac znaleziono trupa p. F. Beaumartin, którego twa została spalona.

BUKARZYST. — Wszyscy mieszkańcy stolicy Rumunii w wieku od 21 do 60 lat muszą poświęcić dwa dni rocznie na pracę na rzecz obrony przeciwlotniczej.

SOPIA. — Za sabotaż i kradzież sąd polowy skazał na śmierć szereg osobników, których natychmiast stracono.

SOBIA. — Elita wsiowska Bułgarii zostanie zmobilizowana i przekazana do dyspozycji ministerstwa propagandy,

Teatr i jego znaczenie

Ciąg dalszy ze str. 1-szej

Dyr. **W**erman rozciągał swą władzę nad trzema teatrami: Teatr Polski; Teatr Mały (w Gmachu Filharmonii); Teatr Comedia przy ul. Jasnej — prowadził jednocześnie i teatry kółkowe lecz szybko i łodzi wycofał się, gdyż plany wymiany sztuk i aktorów nie chwytyły. — Trzy te teatry właściwie miały jeden zespół choć każdy aktor miał przebieg do jednego z nich; w razie potrzeby przenoszono aktorów a także i całe sztuki z teatru do teatru. **T**eatr **P**olski — repertuar wielki; **T**eatr **M**ały — kameralne przeważnie salonowe sztuki i komedie; **T**eatr **C**omedia — par excellence komedio-farsy (Pani Prezesowa). Teatr Comedia wrócić zamknął swe podwoje, nie opłacało się bowiem rozciągać publiczności przy powiększonym zespole. Zmienił się on w przyszłości w Morskie Oko. — Zespół w tych teatrach był dobrany — wyborowy i zgrany: Samborski, Stanisławski, Węglerek, Broniszowski, Przybyłko - Potocka, Buszyński, Neubek, Daszyński, Maszyński, Brydziński, Gwylikowski, Leszczyński, Rostan, Umińska; zastępowali się, iż podawane zespoły ulegają zmianom z roku na rok wymieniał się między teatrami w Warszawie a także i na prowincji — ja biorę pod uwagę większość lat spędzonych w danym teatrze i pewnego rodzaju przynależność do danego teatru.

Stanisława **U**mińska poza sceną znana z procesu w Paryżu, jest artystką takiej miary, iż należy jej kilka słów poświęcić. Ukończyła Szkołę Dramatyczną Hryniewieckiej. Nie były wprost jej talent zabysławy od razu na popisie w Teatrze Polskim; z życia została zaangażowana przez dyr. Szymfana. Poza wirtuozyzmem scenicznym, które przechodziło miary wielu kich nazwisk, chociaż w młodym wieku, był to niebawem człowiek, o którym duchowianom wyraził twarz — człowiek nie szukający przygód życiowych — skupiony — poważny — przeżywający stale jakby w innych pozafawiatowych regionach; kilka lat zaledwie była na scenie — głośny wypadek w Paryżu, na te przytoczył osobliwych wstrząsnał jej psychiką tak poważnie jak poważnie ona bracia żyć — i mimo prób nie udało się wciągnąć jej w pracę teatralną — poświęcała się pracy społeczno - charytatywnej — jako Siostra Miłosierdzia. Do ról jej zalicza się: Młynarka (Zaczarowane Koło); Jewdoka (Sędziowie); Judyta (Książka Marek); Puk (Sen Nocny Letniej); Rachele (Wesele); Consuela (Ten, którego bija po twarzy); Orcio (Nieboska Komedia).

Teatr **P**olski po raz pierwszy pokazał publiczności, użyteczność i zastosowanie sceny rotacyjnej w Nieboskiej Komedii (Rok 1920) — kiedy hr. Henryk (Brydziński) incognito, w towarzystwie Przechrzty (Bożena) — zwiadał zwolnowione teny i okolice zajęte przez wroga idąc naprzód w ramach sceny, gdy w przeciwnym kierunku przesuwała się chorągiewka zatrzymując się po kolei przy poszczególnych obrazach, — zbudowanych lokajów — szubienicy, pod którą tańczy rozszalały pijany tłum, przechrządy ostrzających noże i wreszcie nocne zebranie ludu Pankraczego

(Chmieliński) na którym to zebraniu przemawia Leonard (Węglerek).

Teatr **N**owy — po wyjeździe Reduty do Wilna, w ramach Teatrów Miejskich otworzony został w Salach Redutowych; — grał on jak Reduta, bez sceny i bez rampy dolnej.

Teatr **L**etni w Ogródniku Suckim (Farsa) — stara drewniana buada — do której Warszawiaczy uczęszcza li z pasją i z sentymentem; farsa, czasem sztuki lub komedie muzyczne (Syrbir — Kredowe Koło — Szopka — Madame Sans Gène z Honoratą Leszczyńską). Teatr Letni należał do Teatrów Miejskich, lecz zespół miał bardziej wyodrębniony: Antoni Różycki, Mary Mrozińska, Edmund Gasiński, Olsza Leszczyńska, Jan Pawłowski, Władysław Grabowski, Machersy, Chaveau, Fertner, Hnydziński, Maikowski, Grodnicki, Tomasiak. — Teatr Letni był kłapa bezpieczeństwa — deska ratunku Teatrów Miejskich. Teatry warszawskie chorowały na... deficyt — ilekroć potrzebny był większy zastrzyk finansowy — robiono chirurgiczne cięcie w farsie... i z „Letniego” płynęła gotówka do kas Teatrów Miejskich. Rzecz ta także pewnie świadczy o zapotrzebowaniu repertuarowe i ciężar gatunkowy publiczności warszawskiej przekładającej ponad wszystko lżejsze utwory, tak samo zresztą jak i publiczność innych miast naszych w przeciwieństwie do publiczności teatrów francuskich, o których będziemy mówić dalej. Ostatnim dyrektorem Teatru Letniego był Teofil Trzciński.

Reduta (Instytut) przy ul. Kopernika — dawał widowiska kameralne; przedstawienia te urządzano w sali nie teatralnej, bez przyrządów i urządzeń, między publicznością (Teoria Einsteina).

SPORT

Zestawienie najlepszych wyników europejskich i francuskich w lekkiej atletyce, uzyskanych w 1942 i 1943 roku.

Konkurencje	Europa nazwisko i narodowość	Wynik	Francja nazwisko	Wynik
100 m.	Osendarp (Holandia)	10"3/10 sek.	Valmy	10"9/10
200 m.	Moina (Rumunia)	10"3/10 sek.	Valmy	21"9/10
400 m.	Moina (Rumunia)	21"4/10 sek.		
800 m.	(Osendarp nieoficjaln.)	21"3/10 sek.		
1.000 m.	Ljuggreu (Szwecja)	47"5/10 sek.	Espangne	49"4/10
1.500 m.	Sorensen (Dania)	1'48"9/10 sek.	Hansenne	1'50"9/10
2.000 m.	Aanderson (Szwecja)	2'21"9/10 sek.	Pujazon	2'28"5/10
3.000 m.	Aanderson (Szwecja)	3'45"	Hansenne	3'56"5/10
4.000 m.	Aanderson (Szwecja)	5'13" min.	Pujazon	5'29"4/10
5.000 m.	Ahlsen (Szwecja)	8'17" 2/10 sek.	Pujazon	8'32"
10.000 m.	Burckfaldt (Szwecja)	14"22" 8/10 sek.	Pujazon	14'53"
110 m. płotki	Haino (Finlandia)	30'15" 2/10 sek.	Lalanne	31'24" 4/10
400 m. płotki	Lidman (Szwecja)	14" 3/10 sek.	Omnès	15"14" 10
800 m. płotki	Larsson (Szwecja)	52" 3/10 sek.	Joye	55"2/10
1.000 m. płotki	Nacre (Niemcy)	1 m. 98 cm.	Lapointe	1 m. 92
1.500 m. płotki	Albert (Niemcy)	7 m. 63 cm.	Balezou	7 m. 17
2.000 m. płotki	Osoin (Rosja)	4 m. 15 cm.	Breitman	3 m. 90
2.500 m. płotki	Johnson (Szwecja)	15 m. 06 cm.	Jeanblanc	14 m. 20
3.000 m. płotki	Lund (Norwegia)	15 m. 79 cm.	Bourron	14 m. 67
3.500 m. płotki	Consolini (Italia)	16 m. 62 cm.	Wahkongel	16 m. 62
4.000 m. płotki	G. Petersson (Szwecja)	17 m. 37 cm.	Thaot	16 m. 06
4.500 m. płotki	Storch (Niemcy)	18 m. 94 cm.	Braestnot	15 m. 84

Jak widać z tego zestawienia klasa europejska wyprzedza znacznie lekkoletów francuskich, których rezultaty osiągnięte na bieżniach całej Francji są bardzo słabe. **S**próbuje w n. i e. W n. r. 32, „Wiarius Polskiego” wkładka się pomyna. **S**endako. **C**zas rekordowy Harbliga wynosi 46 sek., nie zaś 48 sek., jak mylime podano.

DR. EDWARD BILINSKI

O chorobach wenerycznych

(Ciąg dalszy)

„Jak widziacie — moi kochani — w Was Bagatelzowana przez niejednego z Was

Teatr **N**owoci (w pasażu) późniejszy Teatr Bogusławskiego — Operetka — Była to kiedyś operetka prawdziwa prowadzona przez Ludwika Sliwińskiego. Wysoki poziom, aktorski, reżyderski, muzyczny, równał ją z klasyczną operetką wiedeńską. Operetka cieszyła się wielkim powodzeniem kiedy to afiszę zapowiadały Piękna Helena, Orfeusza w Piekło, Hrabiego Luxembour, Barona Kimla, Hrabiego Bertranda, Kryśie Lesniczanke lub Zemste Nieopierzka, a wśród wykonawców figurowały nazwiska ulubieńców publiczności: Lucyna Messal, Józef Redo, Julian Krzewiński, Rufin Morozowicz, Kaweca, Manowska, Sendecki. Operetka straciła swe wzięcie po Wojnie Europejskiej, ustępując miejsca nowo wstępującej rewii, która nerwowo wyczerpana wojną publiczność i żądna atrakcyjnej kinematograficznych w krótkich i szybkich zmianach — wolała. Taką Rewią Literacką było Qui — pro Quo.

Operetka natomiast próbował wznowić bracia Szczawiński — Władysław i Napoleon, którzy po powrocie z Rosji z Kazimierza Niewiarowską założyli Teatr muzyczny przy ul. Bielańskiej — latem zaś przenieśli się na Nowy Świat do Wodewilu. Operetka ta już w przeobrażeniu zmieniła powoli formę i przekształciła się w nowoczesną komedie muzyczną, która w końcu grałi aktorzy komedii i teatry dramatyczne (Podwójna Buchalteria — Jim i Jill etc.). *Jan Budyński.*

(Dokończenie VIII części nastąpi.)

Czy chcesz mieć powodzenie w życiu? A więc poznaj swój charakter!

PAN CZESŁAW KIRSCHKE w FLEURANCE. —

„Zechce mi Pan wybaczyć, iż na Bański list z dnia 30 października udzielił odpowiedzi odmownej. Nie jest przeznaczaniem niniejszej jedyki przeprowadzać takiego rodzaju sprawy. Nie mam też osobistej czasu na pisanie listów tego rodzaju. Mam jednak Szanownemu Panu sposób bardzo prosty, który niewątpliwie powinien być skuteczny w razie, jeżeli dana osoba jest wolna i chętna po temu. Zechce Pan dać płatne ogłoszenie do „Wiarius Polskiego” i powtórzę je trzykrotnie. Ogłoszenie może być tak zredagowane, jak Pan napisze do mnie list. Ma Pan zmysł porządku i w zasadzie jest Pan człowiekiem dobrym, choć nieco despotycznym. Lubi Pan działać natychmiast, w formie trochę obcesowej w tempie krótkim. To powinno zapewnić Panu powodzenie w zakresie Pańskiej specjalności zawodowej. Pańskie pismo przypomina sposób pisania biuralistów kancelaryjnych, buchalterów i zawodowców handlowych, w każdym razie jest to pismo człowieka myślącego trzeźwo, nie bujającego po obłokach, lecz stąpającego twardo na ziemi. Można polegać na Pańskim zmyśle praktycznym i dokładności oraz pilności.

BABA **J**AGA I „**D**RAB”. — Zestawiam te dwa pseudonimy, ponieważ były mi przyslane w jednym i tym samym liście. Za serdeczne życzenia byłbym odpowiedział listem osobistym, lecz — niestety — nie posiadam ani nazwiska właściwego, ani pseudonimu. Charakter i usposobienie „Baby-Jagi” nie zmieniły się w ciągu roku. Na początku listu zauważyłem jak gdyby lekkie osłabienie woli lub zbyt silne wzruszenie, lecz ten objaw tłumaczę sobie niezwykłą rolą graulantki, piszącej pod adresem całkowicie jej nieznanego człowieka. Ale „Baba-Jaga” nie byłaby „Baba-Jagą” to jest silną indywidualnością, silną duchowo i fizycznie, gdyby nie umiała bardzo szybko zapanować nad rzęzcówką i zaraz w samym początku rujnuje pięknie zapowiadające się własne szczęście rodzinne. Musicie bowiem wiedzieć, że rzęzcówka u kobiet jest na ogół trudniej uleczalna, a leczona nieodkładnie, pociągła za sobą prawie zawsze stałe kalectwo — nieplodność. Nieszczęście to duże dla męża a jeszcze większe dla żony, bo prawie nie spotyka się kobiet, które by po założeniu gniazda rodzinnego nie chciały mieć syna lub córki. Zdarza się czasem i tak, że mąż żarzą żonę rzęzcówką wtedy, gdy już żona jest w ciąży; żona wprowadzie urodzi dziecko, ale sama po porodzie bardzo ciężko choruje, a nawet może umrzeć, a dziecko nabawia przy porodzie ciężkiego zapalenia trypowego oczu, kończącego się często ślepotą.

(Ciąg dalszy nastąpi)

VIOHY. — Teżce został zaliczony do chorób, których zgłaszanie jest obowiązkowym.

NA **F**RANCJĘ ginął niemiecki mistrz tenisowy z lat 1941 i 1942 Kurt Gies. **N**A **M**OCY zarządzenia władz, w restauracjach sofiskich wolno wydawać tylko danie jezogarnkowe.

TO I OWO

Motory spalinalowe Diesla zrobiły w początkach bieżącego stulecia istotny przewrót w dziedzinie mechaniki. Diesel z pochodzenia „Bawarczyk, ukończył politechnikę w Zurichu i jako inżynier przebywał drugi czas w Paryżu i Londynie. Ustawicznie absorbował go cena kosztów napędowych motorów i temu zagadnieniu poświęcił całe życie.

„W miejsce trwonienia 90% energii cieplnej przy stosowaniu różnych transformatorów — mówił — należy zastosować energię wytworzoną poruszeniem tłoka”. Z tej zasady powstał następnie motor spalinalowy, który istotnie dał ogromne, oszczędności energii termicznej a przez to i kosztów.

Stawa Diesla rola po wszystkich krajach, to też wkrótce admirałcja angielska zaprosiła go w celu wykonania ważnych prac okrętowych.

Było to w r. 1913. Diesel zaakreował się w Antwerpi i spędził większość na statku w towarzystwie swych przyjaciół około północy udał się do swojej kabiny. Nazajutrz rano kabinę znaleziono pusta. — Diesel znikł.

Od tej chwili minęło 30 lat. Nikt już nigdy nie widział Diesla. Wpadł „jak kamień w wodę” i tajemnica zniknięcia nie została i chyba już nie zostanie nigdy wyjaśniona.

Rok 1913... Rok przed wybuchem wojny. Czy przypadkiem tajemnicze zniknięcie Diesla nie ma związku z projekcją wojną już chyba w tym czasie wojna? **O.**

WYDOBYCIE Z WODY „NORMANDIE”

Nowy **J**ork. — Słynny transatlantyk „Normandie”, który na skutek pożaru zatoniął w r. 1942 w porcie nowojorskim, jest już prawie wydobyty z wody. Był to nader trudny wyczyn do spełnienia. **F**rappuszcza się, że doprowadzenie statku do używalności, pod nowym mianem „Lafayette” kosztować będzie około 1.600 milionów fr. Budowa jego nie kosztowała wiele więcej, należy jednak przyjąć pod uwagę, że ceny wzrosły nieco od 1934 r.

Trykot pozyska sobie wszechwładne panowanie

W dawnych dobrych czasach trykot uważany był za rzecz pożyteczną, lecz nie nadmierne wyszukana. W chwili obecnej należy do kategorii strojów najbardziej eleganckich. Długie pasy ręcznego trykotu szerokości dowlonej — 80 czy 120 centymetrów — kraje się jak materiał i po odpowiednim zdzierzeniu żeby się nie strzępił, można go używać we wszystkich kierunkach — ukosach, według nitki.

Zakrawa to trochę na ironię wynosić pod niebiosa wełnę i włóczkę, które są podstawą trykotu, kiedy merynoso australijski stały się zwierzętami niemal legendarnymi, wełna angielska oddzielona blokhauzem i zaporam i min a fabryki w Roubaix i Lille pracują na ralenti, ale jednak potrzeba w czysto pomysłowości. **R**abryka **L**aine du Pingouin i inne tegoż typu powzięła genialna myśl laine rolowej i dwa stare zjedzone przez mole pługowie są jako zaodczuciem kilka kłępków nowej włóczki akum. na nowy pulwer. Nie trzeba nawet szukać tak daleko, rozgrub po prostu starą rzecz, nawiązać włóczkę na książkę, związać ją, wyprać w kilku letnich, jednokowej temperatury wodach. Włóczka staje się puszysta i miękka zupełnie jak nowa. Uczynić z niej kłębki nie i zabierać do arcydzieln.

Poczynając od beniaminka, któremu jest w równym stopniu ciepło jak wygodnie w „eskimosie” po przez meza lub brata w dalekim Stalagu, każdy z

członków rodziny oceni w nieprzytulnym, nie opalonym pokoju wojennym dobrodziejstwo trykotu. Każda z nas, rzecz jasna, stara się wywiązać z swych poczynań trykotarskich jak może najlepiej, nie mając wcale pretensyj w dorównaniu pod względem pomysłów i wykonania takim mistrzom w tej dziedzinie, jak **A**nni **B**latt lub **K**ostio de **W**asa. *Amelia Schmaltdowa.*

OBURZENIE HISPANI

Madryt. — Napaść oficjalnego dziennika sowieckiego „Izwiestia” na Papieża wywołała w Hiszpanii falę oburzenia. Prasa hiszpańska stwierdza, że Związek Sowiecki dowodzi sam, iż propagandę jego opiera się na fałszywych przesłankach, w szczególności w dziedzinie rzekomego przywrócenia życia religijnego w ZSRF.

Dziennik „Libertad” pisze na ten temat: „Nikt dotychczas nie tylko nie odważył się wpaść w bezstronność Stolicy Apostolskiej, a tym mniej ją napaść. Stanowisko Stalina nie wzbudza zdziwienia, wiadomo bowiem, że komunizm jest wybitnie przeciw-chrześcijański i anti-społeczny, a celem jego jest szerzenie nienawiści i rozpętanie wojny cywilnej”.

48. Rue de la Charité, LYON (Rhône).
Lmp. de la **P**RESSE **L**YONNAISE
Le gérant: A. BOUCHER.